

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

DOMINICA X. POST TRINIT.

Evangelium Luc. 19. v. 41. ad fin.

EXORDIUM.

CUm Noa, Præco ille justitiæ post diluvium vineam plantavisset, bibensque vinum inebriatus esset, inde nudatus jacebat in tabernaculo suo: quod cum videret Cham, verenda scilicet Patris sui esse nudata, illustravit Patri suo. Evigilans autem Noë ex vino, cum didicisset, quæ fecerat ei filius minor, ait: Maledictus puer Chanaan: servus servorum erit fratribus suis, Genes. 9. v. 20.

Deus est, qui fecit vineam in cornu filio olei, & sepivit eam, & lapidibus construxit eam, & consecit eam vitibus nobilissimis & præstantissimis, Esa. 5. v. 1. 2.

Hæc intelligitur Ecclesia, quam Christus ipse vineæ confert, Matth. 20. v. 1. Sicut enim vinea exterius sine splendore est, si aliis viridatis conferatur: Sic etiam Ecclesia in hoc mundo, est lampas contenta apud cogitationes divitum, Joh. 12. v. 5. Deo vero eò gravior est: & quemadmodum hanc vineam sanguine Filii preciosè acquisivit sibi, Act. 20. v. 28. præ amore quasi inebriatus singulis annis expectat, ut faciat uvas, Esa. 5. v. 3. Quando verò omnis expectatio frustranea est, & impius mundus longanimitate ejus ad peccata abutitur, excitatur tanquam dormiens, & quasi Heros jubilans à vino, Psal. 78. v. 65. & maledictione impetit ejusmodi illusores, ut quasi in signum ponantur, in quod omnia tela variarum pœnarum irruunt,

Job. 16. v. 13. & si hoc modo ad pœnitentiam adduci non possunt, eos aliquando cum maledictis abjiciet in ignem æternum, Matth. 25. v. 41. ubi vermis eorum non morietur, & ignis eorum non extinguetur, Esa. 66. v. ult.

Exemplum prostat in Ecclesia Judaica, quam Deus ex omnibus populis in peculiis sibi elegerat, & veluti vitem sæcundam de Ægypto transtulerat, plantaverat eam, ut operiret montes umbrae ejus: & palmites ejus Cedros Dei, Psal. 80. v. 9.

Verum ubi planè degeneres, non modò labruscas ferebat, Esa. 5. v. 3. sed etiam convertebantur in palmites vitis alienæ, Jer. 2. v. 21. tandem defessus est misereri, Jer. 15. v. 7. & tetendit arcum suum quasi inimicus, extendit dexteram suam, quasi hostis: & occidit omne, quod pulchrum erat visu in tabernaculo filia Sion, effudit, quasi ignem, indignationem suam. Factus est Dominus veluti inimicus: præcipitavit Israel, vastavit omnia Palatia ejus, Thren. 2. v. 4. 5.

Hoc factum est ultimâ vice per Romanos, sub Imperatore Vespasiano, ejusque filio Tito, A. C. 69. ubi omnia ad unguem impleta, quæ Servator in hodiernâ Pericope de eorum interitu prædixit: Veni dies in te, & circumdabunt te inimici tui vallo: & circumdabunt te, & coangustabunt te undique, & ad terram prosterrent te, & filias tuas, quæ in te sunt &c.

Planè

Planè enim desolata & in acervum lapidum redacta est, decretumque est, quod usque ad consummationem perseverabit, Dan. 9. v. 27.

Videbimus

I. Triplicem Querelam.

II. Triplicem Medelam.

III. Triplicem Cautelam.

J. J.

Exegetis.

Quod Salomo dicit de civitate, contra quam venerit Rex magnus & valaverit eam, & vir pauper & sapiens poterit eam liberare per sapientiam suam, si quis illius recordatus fuisset, Eccles. 9. v. 14. id haud inconcinnè Hierosolymæ applicari potest. Hæc à Romanis obsidione cinctæ & valdè coangustata est, potuisset autem liberari, si pauperis & sapientis Christi recordati fuissent, & in tempore, quæ ad pacem suam pertinerent, perpendissent. Videns enim urbem, flevit super illâ, quò indicavit, nihil se magis in votis habere, quàm ut ab instanti interitu illa præservaretur. Propterea petiit, Si cognovisses & tu, & quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi &c.

Querela respicit

I. Judæorum obdurationem, quod nullo modo Christi admonitioni locum reliquerint, de quo ipse conqueritur, in prælecta Pericope, inquit, quod cognoscere noluerint. Hoc ita justo Dei judicio factum, qui ejusmodi homines tandem in perversum sensum tradit, ut dicant: pax, pax, & non est pax, Jer. 6. v. 14. De obduratione enim & occæcatione verè dici

potest, quod sit peccatum & pœna peccati. Mundus cæcus est, & tamen perspicaciore esse vult, quàm Deus omniscius, idèd exprobrat id Judæis, dicens: Locutus sum ad te, cum res adhuc salvæ essent; Non audiam: hæc est via tua ab adolescentia tua, quia non audisti vocem meam, Jerem. 22. v. 21.

Infans, qui ire incipit, & adhuc titubat pedibus, si non duci vult manu parentum, sed eripit se ab iis, tandem quidem dimittitur, sed & pœna insequitur, ut in faciem prolabatur. Eodem modo Deus agit cum filiis immorigeris, quando illi ab ipso duci nolunt, excusso regimine ejus; non audit populus meus vocem meam, & Israel non amat me, dimisi eos, secundum cogitationes cordis eorum, ibant in adinventionibus suis, Psal. 81. v. 12. & hæc obdurationis pœnas Dei præcedit, ut Ethnicus ille testatur, inquit: Iratus ad pœnam Deus si quos trahit, auferre mentem talibus prius solet, caliginemque effundit, ut ruant suas furenter in clades. Id in Judæis adèd impletum est, ut vel ipse Josephus scribat: Puto, si Romani contra noxios venire tardassent, aut hiatu terræ devorandam fuisse civitatem, aut diluvio perituram, aut fulminum ac Sodoma incendia passuram.

Si perpendimus, Vos mei! qualis in hac mundi fecerorum facies sit: sanè inficias ire nequimus, sed fateri cogimur, Deum Spiritum vertiginis plurimis immisisse, ut quidem videamus omnis generis peccata patrari, sicut Christus & Apostoli dudum prædixerunt, Matth. 24. v. 37. Luc. 17. v. 1. 21. v. 34. 2. Tim. 2. v. 3. Verùm exitum, quod simul annunciat, non ponderamus, utin tempore resipiscentes, mediis illis

ccc

illis